

Gaman og álvara

Tá summar- og ítróttarstevnur verða hildnar, leggja vit gerandisbúnan eina lotu og fara í veitslubúnan. Vit gloyma tað dagliga og gerandisliga streivið og stríðið. Vit hittast til leik, til gaman og til álvara. Í tí álvarsama partinum av eini stevnu eru fólkafundirnir. Her er tað ikki av leið, at vit triva í eitt og annað av tí, sum leikar á í okkara dagligu tilveru, burturi sum heima, og sum er av týðningi fyri okkum og tey komandi ættarliðini, ið skulu búleika her á hesum klettum.

Eisini vandamikil kapping fer fram

Á eini stevnu sum hesari luttaka ungfolk í sunnum og so at siga vandaleysum ítróttarkappingum.

Men samstundis mugu vit ásanna at øll mannaættin luttekur í fleiri sera vandamiklum kappingum. Stórveldini kappast um at framleiða vápn. Tey luttaka í tí so-nevndu kappdubbingini. Longu í dag eru meira enn 60.000 kjarnorkuvápn í heiminum. Hetta er nóg mikið til at gera av við okkum øll fleiri ferðir. Tað er bæði meiningsleyst og vitleyst at henda kappdubbing skal halda fram. Tað er einans eitt fátal av einstaklingum, sum luttaka í hesi kapping við vili og av áhuga fyri kappingini, meðan tað stóra talið av fólki er partur í hesum óhugnaliga leiki, uttan at tey sjálvi vilja

tað, og summi eisini uttan at tey vita av tí, men vit verða øll rakt, um tann vanlukka hendir, at bara ein partur av hesum óhugnaliga vápnnum verður tikin í nýtslu. Meira enn nakratíð áður er tað neyðugt og av heilt avgjördum týðningi, at savna eina sterka fylking ímóti framhaldandi hernaðardubbing. Vit høma ein litlan ljósglotta, tá vit av og á hoyra tíðindi um, at rørsur, ið vilja virka fyri friði og avvápnað, taka seg upp í fleiri og fleiri londum og vit vóna inniliga, at hesar rørsur til endans verða við yvir-lutan.

Profitturin skapar tørvin

Mannaættin luttekur eisini í øðrum vandamiklum kappingum. Eitt nýtt met verður sett fyri og annað eftir. Vit seta áhaldandi nýggj met í framleiðsluni og í nýtsluni av brúkslutum. Og hesi bæði tingini hanga óloysiliga saman. Tað er ikki hin einstaki brúkarin, sum bráðdliga kennir á sær ein ómettandi tørv á at vaksa um nýtsluna, men tað eru teir faktorarnir, ið skulu hava vinning, ið skulu hava profitt av at framleiða og selja, sum snildisliga lokka fólk at keypa meira og meira, at nýta meira og meira, fyri harvið at tryggja sær óktan vinning og fyri harvið enn einaferð at seta eitt nýtt met. Um nýtslan ikki vaks samsvarandi vøkstrinum í framleiðsluni hvat skuldu teir tá

nýtt framleiðsluvøksturinn til?

Ótamdi vøksturinn ónd ringrás

Í dag eru sterkar røddir frammi — røddir, sum álvarsamt ávara ímóti ótálmaðum framleiðsluvøkstri og ótálmaðum vøkstri í nýtsluni. Vist verður á, at javnvágin verður órógvad og líkt er til at vit eru í ferð við at seta tað stóra og tað endaliga metið. Og hetta er, at eitt fátal av heimsins íbúgvum hevur troyst rávorugrundarlagið og orkukeldurnar í so stóran mun, at jørðin og mannaættin eru í vanda. Tann ótamdi vøksturinn í framleiðsluni og nýtsluni, sum er fyriskipaður av kapitalkreftum í idnaðarlondunum, er ein ónd ringrás, ið fremur slíkan ágang ímóti rávorugrundarlagnum, herundir fiskastovnum, sum er treytin fyri okkara livi og okkara tilveru, og ímóti orkukeldunum og náttúruni, at her má vend koma í beinan vegin. Loysnin er ein skilagóð stýring og ein skynsom planlegging sum kann nokta tørvin hjá tí einstaka uttan at vit ganga rávorugrundarlagnum, orkukeldunum og náttúruni ov nær.

Mugu verja umhvørvið og broyta hugsanarhátt

Eitt av teimum vandamálum, sum okkara samfelag eins og so nógv onnur samfeløg hevur at stríðast við, er umhvørvispurn-ingurin. Í fyrsta lagi eiga

vit sum alalr skjótast at fremja lógarsmið, ið skal hava til endamáls at verja umhvørvið, at verja havið kring oyggjarnar, landið og luftina móti dálking. Fyri tað næsta verður tað neyðugt, at vit øll medvirka til ein broyttan hugsunarhátt, til eina mentalitetsbroyting, soleiðis at vandalisman heldur uppat, soleiðis at hvør einstakur roynir at dálka sum minst og tvørtur ímóti roynir at verja umhvørvið t.d.s. havið, landið og luftina ímóti dálking.

Kommunan 75 ár

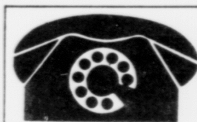
Norðoyastevnan heldur ikki rundan føðingardag í ár, hon hevur sum longu nevnt 47 ár á baki, men hervegin er árið í ár eitt merkisár hjá vertinum fyri Norðoyastevnuni við tað at Klaksvíkar kommuna kann hátíðarhalda sín 75 ára dag sum sjálvstøðug kommuna. Fyrr í tíðini vóru allar Norðoyggjar ein kommuna. Í 1908 varð hetta broytt soleiðis at m.a. Klaksvík saman við Norðoyri, Anunum, Arnafirði, Strönd og Skálatoftum, gjørdist ein kommuna fyrri seg.

Í sambandi við føðingardagin verður hátíðarhald seinni í ár. 75 ára føðingardagurin hjá Klaksvíkar kommunu verður m.a. hátíðarhildin við, at Norðoya Fornminnissavn letur bygðasavn upp í teimum gomlu, vökru og søguligu handilshúsum úti í Klaksvík. Á hesum savni fæa vit høvi at siggja lutir

úr livi forfedranna bæði til gerandis og heilagt, bæði á sjógvi og á landi. Savnið er eitt prógv um, at øll tey mongu, sum hava virkað fyri hesum savni, hava skilt hvussu týðandi tað er, at vit varðveita okkara síða- og mentunararv. Við Norðoya Fornminnissavni fæa vit sum nú líva nakað at vita um, hvussu okkara forfedrar hava livað og harvið kann savnið eisini hjálpa okkum og komandi ættarliðum betri at skilja okkum sjálvi, okkara uppuna og okkara egnu tíð. Skulu vit skilja nútíðina og okkum sjálvi er tað ein megintreyt, at vit hava kunneika til fortíðina. Tey, sum hava hildið Norðoya Fornminnisslag í livi, og sum hava virkað fyri bygðasavninum úti í Klaksvík, eiga stóra tókk uppiborna fyri eitt megnar avreksverk.

Eg fari at enda hesa stuttu roðu við at ynskja

tykkum øllum eina framhaldandi góða norðoyastevnu og fyri Klaksvíkina skal ynski mitt vera, at orðini hjá skaldinum Bernhard Brim, sála, tá hann sigur: »Her er menning og norandi groður, her í norðoya prúðastu bygð«, aftur gerast veruleiki á øllum økjum vinnuliga, sosialt og mentunarliga. Takk fyri.

Tit ringja
sosialurin,
tlf. 11820
— vit skriva

Nú koma rækjurnar

Umsiður eru vit komin igjøgnum allan hopin av bingobrevum. Hann var ikki so litil. Nøkur túsund brev. Og vit hava funnið vinnarnar, sum hesaferð eru 27 í tali. Hesir fæa hvør sín pakka av nýtiskaðum rækjum. Prógv, at tær eru nýtiskaðar er, at tær enn tá ikki eru komnar til landið enn, men leggja umboð á Sölborg, sum roknar við at vera inni um eina viku ella so.

Í somu lotu sum Sölborg kemur við rækjunum, senda vit tær víðari til hesar vinnarnar:

Borghild Hansen, Hoyvíksvegur 3, Havn.
Ingeborg Djurhuus, Torfingsgata 4, Havn.
Bjarki Poulsen, Norðurrás 12, Havn.
Hogni og Gisleyg Hansen, Birnugata 6, Havn.
Jóhanna E. Stóra, Krosslið 1, Havn.
Sigrun Joensen, Handan Á 9, Havn.
Gertrud Eysturoy, Vaktarhúsbrekka 5, Havn.
Sibritt Friis, Vestmanna. Olga Bech, Vestmanna.
Johild A. Djurhuus, Vestmanna.
Evald Jacobsen, Vágur.
Ester Mork, Vágur.
Turid Nielsen, Kráir, Vágur.
Egil Lisberg, Sumba.
Kai Roest, Trongisvágur.
Tórfríð Mortensen, Trongisvágur.
Dania Thomsen, Skopun.
Vilbjörg Johannesen, Toftir.
Magdalena Johannesen, Funnigur.
Hansa Petersen, Strendur.
Jóna Jacobsen, a Flottunum, Klaksvík.
Diana Hansen, Skáltavegur, Klaksvík.
Óli K. Heinesen, Geilin Klaksvík.
Jónleif Lilaa, Klaksvík.
Anna-Maria Juul Samuelsen, Nyggjavegur, Klaksvík.
Sonhard Johannesen, Hædd, Klaksvík.
Asleyg Winther Jacobsen, Skarðsvegur, Klaksvík.

Vit ynskja vinnarunum hjartaliga til-lukku við vinninginum og takka teimum fyri luttøku í bingospælinum.

Somuleiðis takka vit øllum tykkum sum vóru við hesaferð í bingospælinum í Sosialinum og sum ikki vunu. Tað verður kanska betri næsta ferð.

— Vit hava havt so nógvan skund við strevinum fyri materiellum framburði, at vit hava forsomt at geva einum heilum ættarliði meining og innihald í livinum ...